

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

12. Alia adultera diuinitus patefacta & punita.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

diùs bibit. Verùm mox fenfit, esse virulentum. Vna igitur manu Rosimundam, per capillos, tenuit, altera gladium vagina direptum stringens, id, quod in scypho reliquum erat, ipsam exhaurire perfidam coëgit. Ita non solum ipsa, quod intriuerat, ebibit, sed etiam duos maritos, duoque regna, vno haustu, amisit; eodemque veneno, adulteram atque adulterum, Deo sic iustissimè vindicante, interemit. Nemo miretur, si Deus non impedit adulteria, in Mundo, sed subinde hunc vel illum sinit in facinus labi. Alboinus superbè vxori insultauit, & ex fida coniuge, adulteram fecit: adulteram Deus primùm regno, tum etiam vita eiecit; & occiso adultero sociam addidit, ne sine comite eum mitteret ad Rhadamantum. Accuset iniustus Dominum, *Dominus iustus in medio ejus non faciet iniquitatem*: lateant noctu impuri, mane, mane iudicium suum dabit in lucem, & non abscondetur; nesciuit autem iniquus confusionem; nam in tenebris peccans, non credidit turpissima sua facinora in aprium proferenda.

Sophon. 3. 5.

XII.
Fulg. l. 8. c. 12.

Quemadmodum neque Gangulphi Burgundi sub Pipino rege militis vxor, quæ adulterio commaculata, cum probare vellet, innoxiam se esse, demersâ, in frigido fonte, manu, ad iurationem petijt, ne eam, sine prodigij specie, si culpam ferret, inde posset leuare. Mira & à Deo res facta fuit, cum à fonte manum tolleret, desiccata extraxit; non aliter, quàm si in medijs eam ignibus tenuisset. Itaque, ob prodigium, à viro separata fuit, jam antè separata à Deo, qui adulterium periu- riorum regi non est passus, voluitque potius naturæ legem, in aqua, mutare, quàm vt, sine prodigio, & velut tacendo, falsum iuranti femine adstipulari videretur. Quare nec aqua impuram madefecit. Nisi manum siccam retraxisset, iurasset impia, se scelus abluisse. Nulla igitur mulier credat, furta sua atque improbitates in lucem non venturas; hanc adulteram elementa prodiderunt. Quod etiam, apud illos, verum est, qui hanc historiam longè aliter veriùsque recensent. Aunt enim, hunc Gangulphum, qui Anno 759. sanctitate claruit, emto, in Burgundia fonte, eundem in Francia, loco, cui nomen Vuarena, elieuisse; nam precibus ad Deum fufis impetrauit, vt inde huc fugeret,

Sigebertus
Erphordiens.
c. 67. & Vin-
centius lib. 23.
c. 159. Sur. 116
Maij.

Fff 2

fugeret,

fugeret, & qui ibi se subduxerat, hinc emergeret. Cui miraculo alterum accessit. Vxor eius de adulterio delata, iussa ex illo lapidem tollere, sat frigido alioquin, brachium ambustum retraxit, abstracta à digitis & cubito, quousque aqua pertigerat, cute: quæ proinde ab illo dimissa, cum clerico adultero, ut infra referam, necem illi intulit. Ex eo tempore ille pro martyre est habitus, fonte miraculis compluribus eius sanctitati subscribente. Martyres tales, nostro auro complures habere possemus; & si fontes quoque nunc tales essent, etiam plures, quibus brachium immissum vstularetur.

CAPVT XXXIV.

Quarta permissorum à Deo adulteriorum causa, ut Magistratui civili detur iustitia administranda occasio.

I.

Hiloxenus Poeta, roganti cuidam, cur Sophocles probas inducat mulieres, ipse verò malas? dixit: Quia Sophocles quidem, quales illas esse oporteat, dicit; ego autem quales sint. Dixisset melius, Mulierum alias bonas esse, alias malas; illas à Sophocle laudari, istas à se perstringi. Neque enim omnes malæ, neque omnes bonæ sunt; ut proinde aliqua, pro virtute, honorem, aliqua pœnam, pro malitia sua, mereantur. Dat enim virtutum Auctor Deus & hinc mortalibus occasionem iustitiæ exercendæ: ut, quemadmodum ipse adulterij reos, lege præscripta, lapidibus iussit obrui; ita & illi adulteris non parcant. Quin & prodigijs subinde puniens eiusmodi fœdos homines, ostendit deformitatem adulteriorum, ut fecit in illo milite, de quo Cantipratanus scribit sequentia. *Hic delatere coniugis, intempesta noctis silentio, vice quadam, exsurgens, completo cum aliena flagitio, domum, luna lucente, redibat. Cuius faciem per fenestram intrantis vxor eminens contemplant, clamat horrifice. Ad cuius clamorem ancilla domus, & famuli concurrentes, mox ad contuitum domini pariter conclamauerunt, quasi à conspectu demonis perturbati. Quod ut miles vidit, animaduertit, faciem suam à forma propria recessisse, & diuino iudicio secundum vi-*

Num. 20.

Thom. Cantiprat. lib. 2.
Apum. c. 30.
§. 4.